

Arrest

nr. 71 096 van 30 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 juni 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 10 juni 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 11 april 2011 een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten.

1.2. Op 16 mei 2011 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.3. Uit een vergelijking van de vingerafdrukken via het Eurodac-systeem blijkt dat verzoeker reeds op 25 november 2010 in Polen asiel heeft aangevraagd.

1.4. Op 19 mei 2011 wordt de terugname van verzoeker aan de Poolse autoriteiten gevraagd, dit op grond van artikel 16.1.c van de Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend. Op 25 mei 2011 aanvaarden de Poolse autoriteiten expliciet de terugname van verzoeker.

1.5. Op 10 juni 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot de ongegrondheid van de onder punt 1.2. vermelde aanvraag. Dit is de bestreden beslissing, die als volgt luidt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.05.2011 werd ingediend door:

*D.A. {..}
nationaliteit: Rusland (Federatie van)
geboren te Malgobek op {..}
adres: {..}*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor D., A. {..}. De arts-attaché evalueerde deze gegevens op 10.06.2011 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde “dat verdere behandeling beschikbaar is in Polen. Reizen is met deze problematiek geen probleem, mantelzorg is niet noodzakelijk” en “er geen belemmeringen zijn wat betreft de toegankelijkheid van zorgen. Derhalve is er m.i. geen medisch bezwaar tegen een terugkeer naar land van overname.”

Derhalve:

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/38/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). {..}”

1.6. Op 15 juni 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater). Op 20 juni 2011 dient verzoeker tegen voormelde beslissing een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ingevolge de intrekking van de beslissing wordt het beroep bij arrest nr. 63 607 van 21 juni 2011 zonder voorwerp verklaard.

1.7. Op 27 juni 2011 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.8. Op 5 juli 2011 wordt een repatriëring naar Polen voorzien.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. In haar nota met opmerkingen werpt de verwerende partij de exceptie van onontvankelijkheid op wegens gebrek aan actueel belang. De verwerende partij voegt bij haar nota een verslag van vertrek van 5 juli 2011 waaruit blijkt dat verzoeker op die datum gerepatriëerd werd naar Polen.

2.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Gedr. St. Kamer*, 2005- 2006, nr. 51 2479/001, p. 116-117).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Uit het stuk dat de verwerende partij bij haar nota gevoegd heeft met als titel '*Verslag Vertrek*' blijkt dat verzoeker op 5 juli 2011 "*zonder verzet (is) vertrokken*". De advocaat van verzoeker betwist dit gegeven niet ter terechtzitting. Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet voorziet in een procedure die toelaat om een verblijfsmachtiging in België af te geven. Nu verzoeker zich niet langer op het Belgisch grondgebied bevindt, is een afgifte van een verblijfsmachtiging aan verzoeker in België niet meer mogelijk. De Raad stelt vast dat na de tussengekomen repatriëring verzoeker zijn belang niet actualiseert. Verzoeker kan uit een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing geen enkel voordeel halen zodat de opgeworpen exceptie van verwerende partij dat verzoeker geen belang meer heeft bij het beroep tot nietigverklaring, dient te worden aangenomen.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig november tweeduizend en elf door:

mevr. S. DE MUYLDER, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. T. LEYSEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER